

Bayer Zsolt: Szánalom

2009 november 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

„Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,nekem szül?hazám itt e lángoktól öleltkis ország, messzeringó gyerekkorom világa.Bel?le n?ttem én, mint fatörzsb?l gyönge ágas remélem, testem is majd e földbe süpped el.”

Ezeket a sorokat Radnóti Miklós írta a Bori noteszbe, nem sokkal azel?tt, hogy nyilas állatok meggyilkolták.

„Ez a jegyz?könyv Radnóti Miklós magyar költ? verseit tartalmazza. Kéri a megtalálót, hogy juttassa el Magyarországra, Ortutay Gyula dr. egyetemi magántanár címére: Budapest, VII. Horánszky u. 1. I.”

Ezt pedig a Bori notesz els? oldalára írta a költ?.
Ez a két idézet pedig nagyjából mindent elmond a különbségr?l, a szakadékról, ami Radnóti és Kertész Imre között tátong.

Nagyon kérek most mindenkit, kérem mindannyiunkat, hogy ne a könnyebb utat válasszuk. Mert sokkal könnyebb, megnyugtatóbb s egyszersmind csábítóbb is lenne a gyalázkodás. Nekiesni Kertésznek legutóbbi nyilatkozata miatt. S ha nekiesnénk, mindjárt el is végeznénk azt a munkát, amely ilyen esetekben szükséges a lelki egészség védelmében.

De van egy nehezebb út, ami azonban hasznosabb, és hosszabb távon segít.

Kertész Imrét szánnunk kell.
Ugyanis Kertész Imre az élet mellett él.
S az az élet, amit ? él, nem is élet igazán.
Az élet, ezer esztend?k óta: valahová tartozás.

A görög katona, aki elfutott Marathontól Athénig a gy?zelem hírével, tartozott valahová. Miképpen Antigoné is – az örök, isteni törvényekhez. S Leonidasz. S Tomori Pál, II. Lajos, vagy éppen a tüzes trónusra ültetett, büdös parasztnak titulált Dózsa, a lóf? székely. Vagy éppen Lúdas Matyink, a háromszor visszaver?, örök magyar néplélek. Istenem, mennyire más ez a néplélek, mint a Kolhaas Mihályé, aki végigjárja az igazságszolgáltatás összes grádicsát, hiszen ? a Nyugat szülötte, s van fogalma jogról s igazságról. Matyinak nincsen – mert ahonnét ? jön, ott nincsen jog...

S ha Szent Johannának Kertész Imre-lelke lett volna, soha nem lép fel a máglyára. Igaz, szent se lett volna bel?le, soha. S Robin of Locksley sem lett volna Robin Hood soha. De hivatalos engedéllyel vadászgatott volna Vad Vid erdejében...

Nem lett volna ’56 sem... Hiszen kicsoda állt volna a tankok elébe, ugyan...

Aztán meg, aki még nem hallott kalotaszegi legényest ?szi alkonyon, valahol messze, Erdély szívében, az megint csak kiérdemli szánalmunkat. Ha pedig hallott, s nem szerette – hát akkor meg végképp.

Éppen ett?l, ezekt?l a szánnivaló hiányoktól nem jók azok a m?vek. Hiába a Nobel-díj – az sem segít. S persze, Kertésznek igaza is van: a világ ilyen, s ? ennek a világnak szülötte. Meg annak a korszellemnek persze, mely egyedivé, kivételessé, soha azel?tt meg nem történtté és megismételhetetlenné stilizált egy szenvedéstörténetet, s azóta abból próbál élni.

Akiknek pedig a szenvedésük az egyetlen fogódzójuk az életben, azok bizony tényleg gyökértelenek.
S az élet mellett élnek.

Kár. Pedig az élet mégiscsak gyönyör?.
Éppen minden szörny?sége, ocsmánysága, elviselhetetlensége ellenére az. Hiszen szörny?ségeit, ocsmányságait mi követjük el, mi, emberek. S ha gyökértelenné is válunk, akkor elveszítjük képességünket meglátni az isteni szándékot. Holott itt van az, körülöttünk...

„Hisz b?nösök vagyunk mi, akár a többi nép,
s tudjuk miben vétkeztünk, mikor, hol és mikép,
de élnek dolgozók itt, költ?k is b?ntelen,
és csecsszopók, akikben megn? az értelem,
világít bennük, ?rzik, sötét pincékbe búvva,
míg jelt nem ír hazánkra újból a béke ujja,
s fojtott szavunkra majdan friss szóval ?k felelnek.

Nagy szárnyadat borítsd ránk virrasztó éji felleg.”

Így, valahogyan. Ám aki csak b?nt, kirekesztést, antiszemitizmust lát, abban belül lakik az ördög. A rém. Az gyökértelen. És szánnivalóan menthetetlen. Arról nem beszélve, hogy végtelenül unalmas is, sajnos...
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló